

Onderwig noar uis
Kaffee
Over de liefde en over spijt
Paris Nord
Onrust
Zijt in al mijn wonden
Ik è ne lange reis gemoakt
Achter de wind
Den oasem van de zomer
Duinbergen blues (Buite 't seizoen)
Trekveugels
De wig

Onderwig Noar Uis

Der es niemand anders op de boane
Onderwig noar uis
Mee de radio en de volle moane
Onderwig noar uis
Mee mijn twijfels en mijn zorgen
Onderwig noar uis
Woar da ze wacht in ne nieuwe morgen
Onderwig noar uis

Onderwig noar uis
Op de wegen van de nacht
En de dingen die 'k eur zegge moe
Worde zuu veel lochter os ze lacht

De giest van Townes woakt over mij
Onderwig noar uis
Ij zegt: g' et veel te vele bij
Onderwig noar uis
Want al wa dadde nuudig 'et
Onderwig noar uis
Es wete dat er iemand es
Onderwig noar uis

Onderwig noar uis
Op de wegen van de nacht
En de dingen die 'k eur zegge moe
Worde zuu veel lochter os ze lacht

Mee de koarte van een ander land
Onderwig noar uis
Getiekend deur een kinderhand
Onderwig noar uis
't uusten bluust, den ochtend komt
Onderwig noar uis
Mijn wiele zingen de cirkel rond
Onderwig noar uis

Onderwig noar uis
Op de wegen van de nacht
En de dingen die 'k eur zegge moe
Worde zuu veel lochter os ze lacht

Onderweg Naar Huis

Er is niemand anders op de weg
Onderweg naar huis
Met de radio en de volle maan
Onderweg naar huis
Met mijn twijfels en mijn zorgen
Onderweg naar huis
Waar ze wacht in een nieuwe morgen
Onderweg naar huis

Onderweg naar huis
Op de wegen van de nacht
En de dingen die ik haar moet zeggen
Worden zo veel lichter als ze lacht

De geest van Townes waakt over mij
Onderweg naar huis
Hij zegt: je hebt veel te veel bij
Onderweg naar huis
Want alles wat je nodig hebt
Onderweg naar huis
Is weten dat er iemand is
Onderweg naar huis

Onderweg naar huis
Op de wegen van de nacht
En de dingen die ik haar moet zeggen
Worden zo veel lichter als ze lacht

Met de kaart van een ander land
Onderweg naar huis
Getekend door een kinderhand
Onderweg naar huis
Het oosten bloost, de ochtend komt
Onderweg naar huis
Mijn wielen zingen de cirkel rond
Onderweg naar huis

Onderweg naar huis
Op de wegen van de nacht
En de dingen die ik haar moet zeggen
Worden zo veel lichter als ze lacht

Kaffee

Kaffee mee een ijlw lief op een terras
Tuupe zitte kijke noar oe da't vroeger was
Ze zegt: tes ongeluuflijk oe dat den tijd vliegt
Ik zegge: schijn bedriegt

Want den tijd, ij vlieg nie, ij sluipt en ij pakt
Al wa da van u es op de moment dad 'et nie verwacht
Ge zij gien hoar veranderd, zeg ze, in al wa dadde zegt
Ik zegge: mijn hoar es al da'k nog è

Mist u nie tussen ijw worde en wijs zijn
Mist u nie tussen u en tussen mij
Mist u nie tussen u goeste doen en vrij zijn
Want tes nie wa dadde peist

Mijn leven, zeg ze, ik voele mij soms zuu ijwt
Ik doe wa da mij gezeit wordt, moar 't loat mij feitelijk kijwt
Ik verlange noar wa open lucht en regen op mijn vel
Naar schuune liedses en kinderspel

Mist u nie tussen ijw worde en wijs zijn
Mist u nie tussen u en tussen mij
Mist u nie tussen u goeste doen en vrij zijn
Want tes nie wa dadde peist

Ze zegt: ik kenne niemand die 'kaffee' zegt gelijkte gij
't doe mij peizen aan Joni Mitchell en aan lente in Parijs
Aan ijwe ploaten en blijven klappe tot 's nuchtinks vroeg
En peize w'en toch tijd genoeg

Mist u nie tussen ijw worde en wijs zijn
Mist u nie tussen u en tussen mij
Mist u nie tussen u goeste doen en vrij zijn
Want tes nie wa dadde peist

Koffie

Koffie met een oud lief op een terras
Samen zitten kijke naar hoe het vroeger was
Ze zegt: het is ongelooflijk hoe de tijd vliegt
Ik zeg: schijn bedriegt

Want de tijd vliegt niet, hij sluipt en steelt
Alles wat van jou is, op het moment dat je het niet verwacht
Je bent geen haar veranderd, zegt ze, in alles wat je zegt
Ik zeg: mijn haar is alles wat ik nog heb

Vergis je niet tussen oud worden en wijs zijn
Vergis je niet tussen jou en tussen mij
Vergis je niet tussen je zin doen en vrij zijn
Want het is niet wat je denkt

Mijn leven, zegt ze, ik voel me soms zo oud
Ik doe wat me gezegd wordt maar eigenlijk laat het me koud
Ik verlang naar wat open lucht en regen op mijn huid
Naar mooie liedjes en kinderspel

Vergis je niet tussen oud worden en wijs zijn
Vergis je niet tussen jou en tussen mij
Vergis je niet tussen je zin doen en vrij zijn
Want het is niet wat je denkt

Ze zegt: ik ken niemand die 'koffie' zegt zoals jij
Het doet me denken aan Joni Mitchell en aan lente in Parijs
Aan oude platen en blijven praten tot de vroege ochtend
En denken: we hebben toch tijd genoeg

Vergis je niet tussen oud worden en wijs zijn
Vergis je niet tussen jou en tussen mij
Vergis je niet tussen je zin doen en vrij zijn
Want het is niet wat je denkt

Over de liefde en over spijt

Ik zitte mijn loatste geld te tellen
Veur den derde kier, maar blijft twee kier niets
Misschienst est genoeg
Maar den oavond valt al vroeg
En ge riekt de winter in de wind

'k ét kloar zien worden in de bergen
'k é de zon zien zakken in de zie
Geweund in duuzend koamers,
En nieverans nie thuis,
En altijd groener ges da'k nog moest zien

'k luupe verloren in de citeetjes
In de duudluupende stroatjes van den tijd
En gelijk woar da'k ginge
En gelijk wa da'k zinge
't goat altijd over de liefde en over spijt

W'oan afgesproken in Parijs
En tuupe zoeme noar ltoalde goan
'K stoa te wachte op den trein
Moar 'k peize nie da z'er zal zijn
En ne mens kan nie veur altijd blijven stoan

'k luupe verloren in de citeetjes
In de duudluupende stroatjes van den tijd
En gelijk woar da'k ginge
En gelijk wa da'k zinge
't goat altijd over de liefde en over spijt

Op 't einde, als den dag komt da'k moe sterven
Mijn ugen blind, mijn handen krom
Verstreuit mijn asse
Op den asem van de wind
En peisd aan mij als 't buiten stormt

'k luupe verloren in de citeetjes
In de duudluupende stroatjes van den tijd
En gelijk woar da'k ginge
En gelijk wa da'k zinge
't goat altijd over de liefde en over spijt

Over de Liefde en over Spijt

Ik zit mijn laatste geld te tellen
Voor de derde keer maar het blijft twee keer niets
Misschien is het genoeg
Maar de avonds valt reeds vroeg
En je ruikt de winter in de wind

Ik heb het klaar zien worden in de bergen
Ik heb de zon zien zakken in de zee
Gewoond in duizend kamers
En nergens thuis
En altijd groener gras dat ik nog moest zien

Ik loop verloren in de steegjes
In de doodlopende straatjes van de tijd
En waar ik ook ging
En wat ik ook zing
Het gaat altijd over de liefde en over spijt

We hadden afgesproken in Parijs
En samen zouden we naar Italië gaan
Ik sta te wachten op de trein
Maar ik denk niet dat ze er zal zijn
En een mens kan niet eeuwig blijven staan

Ik loop verloren in de steegjes
In de doodlopende straatjes van de tijd
En waar ik ook ging
En wat ik ook zing
Het gaat altijd over de liefde en over spijt

Op het einde, als de dag komt dat ik moet sterven
Mijn ogen blind, mijn handen krom
Vertsooi mijn as
Op de adem van de wind
En denk aan mij als het buiten stormt

Ik loop verloren in de steegjes
In de doodlopende straatjes van de tijd
En waar ik ook ging
En wat ik ook zing
Het gaat altijd over de liefde en over spijt

Paris Nord

Tes nie warme en tes nog donker
Te vijve 't snuchtigs in Paris Nord
Mijn hert' es verslete gelijk de zomer
Den tijd die overschiet es te kort

Binnen een poar uren benne'k in Gent
En kannek veur eur deure stoan
Tes t'ope dat ze mij nog kent:
'k ben ijwt gelierd van jonk gedoan

'k è rondgelupe op de ramblas van Barcelona
Woar da de muziek giel anders klinkt
Gezongen in de stroaten van Pamplona
Woar da de giest van Hemingway zijne whisky drinkt

Binnen een poar uren benne'k in Gent
En kannek veur eur deure stoan
Tes t'ope dat ze mij nog kent:
'k ben ijwt gelierd van jonk gedoan

'k è pastis gedronke op een terras in Arles
Den druivenuugst gedoan in Béziers
De peerden zien droaven in de Camargue
Woar da Fernandel mee Ulysse noar ree

Binnen een poar uren benne'k in Gent
En kannek veur eur deure stoan
Tes t'ope dat ze mij nog kent:
'k ben ijwt gelierd van jonk gedoan

Z'en op mij gevloekt, z'en mee mij gelachen,
Z'en mij vele gezeid da'k onuuzel dee
Moar os g'iets wilt moede nie wachte
Want tes veurbij veur dadde 't weet

Binnen een poar uren benne'k in Gent
En kannek veur eur deure stoan
Tes t'ope dat ze mij nog kent:
'k ben ijwt gelierd van jonk gedoan

Paris Nord

Het is fris en het is nog donker
Om vijf uur 's ochtends, in Paris Nord
Mijn hart is versleten zoals de zomer
En de tijd die overblijft is te kort

Binnen een paar uren ben ik in Gent
En kan ik bij haar aan de deur staan
Het is te hopen dat ze mij nog kent:
Ik ben oud geleerd van jong gedaan

Ik heb rondgelopen op de ramblas van Barcelona
Waar de muziek helemaal anders klinkt
Gezongen in de straten van Pamplona
Waar de geest van Hemingway zijn whisky drinkt

Binnen een paar uren ben ik in Gent
En kan ik bij haar aan de deur staan
Het is te hopen dat ze mij nog kent:
Ik ben oud geleerd van jong gedaan

Ik heb pastis gedronken op een terras in Arles
De druivenuogst gedaan in Béziers
De paarden zien draven in de Camargue
Waar Fernandel met Ulysse naar reed

Binnen een paar uren ben ik in Gent
En kan ik bij haar aan de deur staan
Het is te hopen dat ze mij nog kent:
Ik ben oud geleerd van jong gedaan

Ze hebben op mij gevloekt, ze hebben met mij
gelachen
Ze hebben me vaak gezegd dat ik onnozel deed
Maar als je iets wil, moet je niet wachten
Want het is voorbij voor je het weet

Binnen een paar uren ben ik in Gent
En kan ik bij haar aan de deur staan
Het is te hopen dat ze mij nog kent:
Ik ben oud geleerd van jong gedaan

Onrust

Tes lange 'leen da 'k et nog gezeit è
Omda' 'k peize dat 'et nu wel weet
Moar g'et gelijk: ik moe 't blijve zegge
Om te moake da'k 'et nie vergeet

We zij'm al al die joare tuupe
Oad 'et gezeit, 'k'oat nie geluufd
'k oat altijd moeilijk om te kiezen
Tussen mijn erte en mijn uufd

En ik peize soms mee onrust
Aan wa da 't er ons nog wacht
Want de wereld dieme gedruumd èn
Es veranderd van gedacht

't es ons gelukt bijeen te blijven
Blijven es nie mijne fort
In 't begin es 't al gemakkelijk
Moar ge weet nuult wa da 't wordt

En ik peize soms mee onrust
Aan wa da 't er ons nog wacht
Want de wereld dieme gedruumd èn
Es veranderd van gedacht

'k zoe zuu gere mee u wig goan
Noar woar da 't altijd zomer es
Wig van de regen en de smalte
Van een land da 't onze nie es

En ik peize soms mee onrust
Aan wa da 't er ons nog wacht
Nu da de wereld dieme gedruumd èn
Es veranderd van gedacht

't es lange leen da 'k gezeit èn
Moar 'k moake da 'k 'et nie vergeet

Onrust

Het is lang geleden dat ik het nog gezegd hebt
Omdat ik denk dat je het nu wel weet
Maar je hebt gelijk: ik moet het blijven zeggen
Om te zorgen dat ik het niet vergeet

We zijn reeds al die jaren samen
Had je het gezegd, ik had het niet geloofd
Ik had het altijd moeilijk om te kiezen
Tussen mijn hart en mijn hoofd

En ik denk soms met onrust
Aan wat er ons nog wacht
Want de wereld die we droomden
Is veranderd van gedacht

Het is ons gelukt van samen te blijven,
Blijven is niet mijn sterkste kant
In het begin is alles gemakkelijk
Maar je weet nooit wat het wordt

En ik denk soms met onrust
Aan wat er ons nog wacht
Want de wereld die we droomden
Is veranderd van gedacht

Ik zou zo graag met jou weg gaan
Naar waar het altijd zomer is
Weg van de regen en de smalte
Van een land dat het onze niet is

En ik denk soms met onrust
Aan wat er ons nog wacht
Nu de wereld die we droomden
Is veranderd van gedacht

Het is lang geleden dat ik het nog gezegd heb
Maar ik zorg dat ik het niet vergeet

Zijt In Al Mijn Wonden

Ze streuit zijt in al mijn wonden
Ze pakt de woorden uit mijne mond
Z' ee de vroagen uitgevonden
Woar da'k gien antwoord op vond
Ze kan zwijgen in alle toalen
Ze kan spreken mee eur lijf
Eur paleis é duuzend zoalen
Moar ze wil nie da 'k er blijf
En ze luupt in schuunheid gelijk de nacht

Ze kan lupen over 't woater
Z' eet mijn bruid, ze drinkt mijne wijn
Eure nu es altijd loater
Eur meulens moalen fijn
Ze kend 'et licht van duuzend sterren
Ze komt van woar da 'k ik nie goa
Eur ugen kijken verre
Ze ziet wa da 'k ik nie verstoa
En ze luupt in schuunheid gelijk de nacht

Z' ee de wijsheid van Egypte
Ze kent de macht van 'et getal
Ze kleurt de gangen van de stilte
Os de nieuwen oavond valt
Ze geeft den donker an de doage
Ze geeft de kloarte an de nacht
Ze kan mijn triestig zijn verdroage
Z' es de wissel van de wacht
En ze luupt in schuunheid gelijk de nacht

Ze kan eur eige nie verliezen
Ze weet altijd woar da z'es
Ik 'é te loaten of te kiezen
Ze zegt 'et gelijk da 't es
Z' ee de sleutels van de deuren
Z' eiwt de wereld in eur 'and
Zonder eur kan niets gebeuren
Ze trekt de lijnen in het zand
En ze luupt in schuunheid gelijk de nacht

Ze kan mijn wildste druume vangen
Ze giet de troanen uit de lucht
Ze vult de gloazen van verlangen
Mee nen blik en mee ne zucht
Ze kent de zonde van de zomer
Ze kent de wig die niemand vindt
Ze kent de kilte van mijn koamer
Ze schrijft de woorden in de wind
En ze luupt in schuunheid gelijk de nacht

Zout in al mijn Wonden

Ze strooit zout in al mijn wonden
Ze neemt de woorden uit mijn mond
Ze heeft de vragen bedacht
Waar ik geen antwoord op vond
Ze kan zwijgen in alle talen
Ze kan spreken met haar lichaam
Haar paleis heeft duizend zalen
Maar ze wil niet dat ik er blijf
En ze loopt in schoonheid gelijk de nacht

Ze kan over het water lopen
Ze eet mijn brood, ze drinkt mijn wijn
Haar nu is altijd later
Haar molens malen fijn
Ze kent het licht van duizend sterren
Ze komt van waar ik niet ga
Haar ogen kijken ver
Ze ziet wat ik niet begrijp
En ze loopt in schoonheid gelijk de nacht

Ze heeft de wijsheid van Egypte
Ze kent de macht van het getal
Ze kleurt de gangen van de stilte
Als de nieuwe avond valt
Ze geeft het donker aan de dagen
Ze geeft de klaarte aan de nacht
Ze kan mijn droevig zijn verdragen
Ze is de wissel van de wacht
En ze loopt in schoonheid gelijk de nacht

Ze kan zichzelf niet verliezen
Ze weet altijd waar ze is
Ik heb te laten of te kiezen
Ze zegt het zoals het is
Ze heeft de sleutels van de deuren
Ze houdt de wereld in haar hand
Zonder haar kan niets gebeuren
Ze trekt de lijnen in het zand
En ze loopt in schoonheid gelijk de nacht

Ze kan mijn wildste dromen vangen
Ze giet de tranen uit de lucht
Ze vult de glazen van verlangen
Met een blik en met een zucht
Ze kent de zonde van de zomer
Ze kent de weg die niemand vindt
Ze kent de kilte van mijn kamer
Ze schrijft de woorden in de wind
En ze loopt in schoonheid gelijk de nacht

Ik é Ne Lange Reis Gemoakt

Ik é ne lange reis gemoakt
Deur de vier seizoenen
Mijn 'ert' es moe, mijn stemme kroakt,
'k é stienen in mijn schoenen
Ik é ne lange reis gemoakt
Langst velden en wegen
Aan iederien de wig gevraagd
Moar gien antwoord gekregen

Ik é ne lange reis gemoakt
En overal gezworven
'k 'et zwijge g'uurd van al wie da
Te vroeg es gestorven
Ik é ne lange reis gemoakt
Langst ruines en kastiele
Gezocht noar diene iene mens
Die zijne mantel mee mij zoe wille dielen

Ik é ne lange reis gemoakt
Langst durpen en fabrieke
De felle gloed gezien
Die mijn druumen doe verblieken
Ik é ne lange reis gemoakt
Veurbij den deugd, veurbij de zonde
'k ben van 't kaske noar de muur gestuurd
Moar de sleutel nie gevonden

Ik é ne lange reis gemoakt
Langst kirken en langst groave
De schiefgezakte stien geizen
Woar da compasse lig begroave
Ik é ne lange reis gemoakt
Tussen de spuken en de gieste
Van al wie da nie pleuje kost
Nie veur ne God, nie veur ne miester

Ik é ne lange reis gemoakt
Tegenwind en in de regen
Ge kunt goan of stoan woar dadde wilt
Uult komd' u eige tegen
Ik é ne lange reis gemoakt
Zuu lank of guul mijn leven
Den oavond valt, het licht vergoat,
Het zoeken is gebleven

Ik Heb een Lange Reis Gemaakt

Ik heb een lange reis gemaakt
Door de vier seizoenen
Mijn hart is moe, mijn stem kraakt,
Ik heb stenen in mijn schoenen
Ik heb een lange reis gemaakt
Langs velden en wegen
Overal de weg gevraagd
Maar geen antwoord gekregen

Ik heb een lange reis gemaakt
En overal gezworven
Ik heb het zwijgen gehoord van iedereen
Die te vroeg is gestorven
Ik heb een lange reis gemaakt
Langs ruines en kastelen
Gezocht naar die ene mens
Die zijn mantel met mij zou willen delen

Ik heb een lange reis gemaakt
Langs dorpen en fabrieken
De felle gloed gezien
Die mijn dromen doet verbleken
Ik heb een lange reis gemaakt
Voorbij de deugd, voorbij de zonde
Ik ben van het kastje naar de muur gestuurd
Maar de sleutel niet gevonden

Ik heb een lange reis gemaakt
Langs kerken en graven
De scheefgezakte steen gezien
Waar medelijden ligt begraven
Ik heb een lange reis gemaakt
Tussen de spoken en de geesten
Van iedereen die niet kon buigen
Niet voor een god, niet voor een meester

Ik heb een lange reis gemaakt
Tegenwind en in de regen
Je kan gaan of staan waar je wil
Ooit kom je jezelf tegen
Ik heb een lange reis gemaakt
Zo lang als heel mijn leven
De avond valt, het licht vergaat
Het zoeken is gebleven

Achter De Wind

Ze zei: ge leeft mee de wind in u hand
Ze zei 'et veur te lache moar twoas een tieken aan de wand:
Ze zat mee eur gedachten bij nen otto en een kind
Ik zat mee mijn gedachten
Achter de wind

Ze zei: ge zit mee de wind in u herte
Ge kijkt deur ope vijsters noar de veugels in de verte
Peisde nu echt dat alles wa dadde ier nie vindt
Ginter ligt te wachte
Achter de wind

En ik durf druume van wa beters
En ik durf peize da'k uuit mijne wig wel vind
Eén ding weet ik nu wel zeker
Het ligt achter de wind

Ze zei: ge luupt mee de wind in u uufd
Ze bedoeld 'e' get goe, moar kè eur nie geluufd
Den dag da ze vertrok, zei ze: liefde es nie blind
Misschienst ziede mij were
Achter de wind

En ik durf druume van wa beters
En ik durf peize da'k uuit mijne wig wel vind
Eén ding weet ik nu wel zeker
Het ligt achter de wind

Achter De Wind

Ze zei: je leeft met de wind in de hand
Ze zei het om te lachen maar het was een teken aan de wand
Ze zat met haar gedachten bij een auto en een kind
Ik zat met mijn gedachten
Achter de wind

Ze zei: je zit met de wind in je hart
Je kijkt door open vensters naar de vogels in de verte
Denk je nu echt dat alles wat je hier niet vindt
Daar ligt te wachten
Achter de wind

En ik durf dromen van iets beters
Ik durf denken dat ik ooit mijn weg wel vind
Eén ding weet ik nu wel zeker
Het ligt achter de wind

Ze zei: je loopt met de wind in het hoofd
Ze bedoelde het goed maar ik heb haar niet geloofd
De dag dat ze vertrok zei ze: liefde is niet blind
Misschien zie je me weer
Achter de wind

En ik durf dromen van iets beters
Ik durf denken dat ik ooit mijn weg wel vind
Eén ding weet ik nu wel zeker
Het ligt achter de wind

Den Oasem van de Zomer

We zijm' al half november, de'r stoa nog mais op 't veld
De koeien zijn gemolken, de schoapen zijn geteld
De veugels zijn vertrokken, de buume zonder blad
De doage kort en donker, killig en nat

De tijd woas nuult nie van mij
Uuk al peisde g'ek: hij ga nie vuurbij
& den oasem van de zomer
Fluistert liedjes in mijn uur
Altijd stiller, altijd verder
Moar 'k et guurd

Op 't toafel een tasse kaffee en een blad papier
De boeke zijn geschreven, de lessen zijn gelierd
Den 'ond ligd'aan mijn voeten, onder mijne stoel
Hij zucht uit het diepste van zijn herte, ik verstoa oe dat ij 'em voelt

De tijd woas nuult nie van mij
Uuk al peisde g'ek: hij ga nie vuurbij
& den oasem van de zomer
Fluistert liedjes in mijn uur
Altijd stiller, altijd verder
Moar 'k et guurd

Zwijg mij van de wereld, zwijg mij van 't geld,
Van het streven zonder einde, zwijg mij van 't geweld
En vertel mij van de schuunheid en oe dat 't anders kan
Vertel mij van de liefde, nu dat 't nog kan

De tijd woas nuult nie van mij
Uuk al peisde g'ek: hij ga nie vuurbij
& den oasem van de zomer
Fluistert liedjes in mijn uur
Altijd stiller, altijd verder
Moar 'k et guurd

De Adem van de Zomer

Het is reeds half november, er staat nog mais op het veld
De koeien zijn gemolken, de schapen zijn geteld
De vogels zijn vertrokken, de bomen zonder blad
De dagen kort & donker, kil & nat

De tijd was nooit van mij
Ook al dacht ik: hij gaat niet voorbij
& de adem van de zomer
Fluistert liedjes in mijn oor
Altijd stiller, altijd verder
Maar ik heb het gehoord

Op tafel een kop koffie en een blad papier
De boeken zijn geschreven, de lessen zijn geleerd
De hond ligt aan mijn voeten, onder mijn stoel
Hij zucht uit het diepst van zijn hart en ik begrijp hoe hij zich voelt

De tijd was nooit van mij
Ook al dacht ik: hij gaat niet voorbij
& de adem van de zomer
Fluistert liedjes in mijn oor
Altijd stiller, altijd verder
Maar ik heb het gehoord

Zwijg me van de wereld, zwijg mij van het geld,
Van het streven zonder einde, zwijg mij van het geweld
En vertel me van de schoonheid en hoe het anders kan
Vertel mij van de liefde, nu het nog kan

De tijd was nooit van mij
Ook al dacht ik: hij gaat niet voorbij
& de adem van de zomer
Fluistert liedjes in mijn oor
Altijd stiller, altijd verder
Maar ik heb het gehoord

Duinbergen Blues (Buite 't Seizoen)

De doagen én ier zeven levens
Van kloar noar donker en were noar 't zelfste kloar
Et licht es blijven 'ange gelijk ne vlieger in nen boom
D'orloge tikt van ier noar doar

Den tijd es zand in mijne schoen
't es buiten 't seizoen

De rege woaid in vloagen gelijk loakens aan nen droad
De wolke liege want de lucht es moe
In de wind draaie de miewe gelijk veugels van papier,
Eiwe brieven, God weet waar noartoe

Den tijd es zand in mijne schoen
't es buiten 't seizoen

De kleuren van de zomer zijn grijs geschuurd deur 't zand
't krimkroam op de dijk stoat er veur niet
Op toafels dansen stoelen in gesloten restaurants
Op nen troagen tango zonder melodie

Den tijd es zand in mijne schoen
't es buiten 't seizoen

Op 't strand schuimen de golven gelijk vlokken vuile sniew
Blinde vijsters spiegelen de lucht
Veurbij de schelpen op de vloedlijn es de wereld altijd nieuw
Een onbeschreven blad, een voag gerucht

Den tijd es zand in mijne schoen
't es buiten 't seizoen

Achter de persjennen ijwt de zomer wintersloap
En eb wordt vloed en vloed wordt were lieg tij
D'uren blijven duren, den dag valt vroeg in tsloap
en tsnachts ligt de stilte neves mij

Den tijd es zand in mijne schoen
't es buiten 't seizoen

Duinbergen Blues (Buiten Seizoen)

De dagen hebben hier zeven levens
Van klaar naar donker en weer naar hetzelfde klaar
Het licht is blijven hangen als een vlieger in een boom
Het uurwerk tikt van hier naar daar

De tijd is zand in mijn schoen
Het is buiten seizoen

De regen waait in vlagen als lakens aan een draad
De wolken laag want de lucht is moe
In de wind draaien de meeuwen als vogels van papier
Oude brieven, God weet waar naar toe

De tijd is zand in mijn schoen
Het is buiten seizoen

De kleuren van de zomer zijn grijs geschuurd door het zand
Het ijskraam op de dijk staat er voor niets
Op tafels dansen stoelen in gesloten restaurants
Op een trage tango zonder melodie

De tijd is zand in mijn schoen
Het is buiten seizoen

Op het strand schuimen de golven als vlokken vuile sneeuw
Blinde vensters spiegelen de lucht
Voor bij de schelpen op de vloedlijn is de wereld altijd nieuw
Een onbeschreven blad, een vaag gerucht

De tijd is zand in mijn schoen
Het is buiten seizoen

Achter de rolluiken houdt de zomer winterslaap
En eb wordt vloed en vloed wordt weer laag tij
De uren blijven duren, de dag valt vroeg in slaap
En 's nachts ligt de stilte naast mij

De tijd is zand in mijn schoen
Het is buiten seizoen

Trekveugels

Trekveugels, tuupe op nen droad
Tes 't tieke dat de zomer zijn pluime loat
Nu dat de doage beginne korte
En de wolke grijzer worde
Kijk ik naar de veugels op nen droad

Stemmen, duuzend stemmen in de wind
Roepe, zingen, schrieme gelijk een kind
Ik huure z'allemaal
We spreke dezelfde taal
Stemmen, duuzend stemmen in de wind

Mijn lief zegt: es 't da wadde goat doen:
Triestig zitten kijken en niets doen?
'k zoe eur wille zegge
Da'k eur gere zie
'k zoe eur zuu vele wille zegge
Moar oe weet 'k nie.

Wegen, honderd wegen op mijn pad
En honderd kiere de verkierde gepakt
Moar moest ik kunne kieze
'k zoe juist hetzelfde doen
Wegen, honderd wegen op mijn pad

Mijn lief zegt: es 't da wadde goat doen:
Triestig zitten kijken en niets doen?
'k zoe eur wille zegge
Da'k eur gere zie
'k zoe eur zuu vele wille zegge
Moar oe weet 'k nie.

Trekveugels, tuupe op nen droad

Trekvogels

Trekvogels, samen op een draad
Het is een teken dat de zomer zijn pluimen laat
Nu de dagen beginnen korten
En de wolken grijzer worden
Kijk ik naar de vogels op een draad

Stemmen, duizend stemmen in de wind
Roepen, zingen, wenen als een kind
Ik hoor ze allemaal
We spreken dezelfde taal
Stemmen, duizend stemmen in de wind

Mijn lief zegt: is het dat wat je gaat doen:
Droevig zitten kijken en niets doen?
Ik zou haar willen zeggen
Dat ik van haar hou
Ik zou haar zo veel willen zeggen
Maar ik weet niet hoe

Wegen, honderd wegen op mijn pad
En honderd keer de verkeerde ingeslagen
Maar als ik zou kunnen kiezen
Zou ik net hetzelfde doen
Wegen, honderd wegen op mijn pad

Mijn lief zegt: is het dat wat je gaat doen:
Droevig zitten kijken en niets doen?
Ik zou haar willen zeggen
Dat ik van haar hou
Ik zou haar zo veel willen zeggen
Maar ik weet niet hoe

Trekvogels, samen op een draad

De Wig

Den oavond valt, den dag vloeit uit de lucht (x2)
De moane joagt de wolken op de vlucht

Ik pakke mijne stok en mijnen oet (x2)
Woar da'k noar toe moe goa d' alliene te voet

De wig es lank en bochtig es het pad (x2)
Ge blijft verlangen noar wa dadde et g'ad

De grond es kijwd en donker es de nacht (x2)
Tes t' ope dat er iemand op mij wacht

Ze' en guul mijn leve lank mij wijs gemoakt (x2)
Dad' alliene moar kunt druume os ge sloapt

Ge moakt zelf uwe God en u gebod (x2)
Uwen eigen miester, uwen eige zot

Tes zoeke noar een antwoord op de vroage (x2)
Of dad' u kruis alliene moet blijve droage

Niemand kant er wete wa da komt (x2)
Os de loatste stemmen zijn verstomd

We doen gelijk da 't in ons handen ligt (x2)
Uiteindelijk volgen we de wig

D'er kom nen tijd da'm allemoal moeten goan (x2)
En al wa da gedoan es es gedoan

De Weg

De avond valt, de dag vloeit uit de lucht (x2)
De maan jaagt de wolken op de vlucht

Ik neem mijn stok en mijn hoed (x2)
Waar ik naar toe ga, ga je enkel te voet

De weg is lang en bochtig is het pad (x2)
Je blijft verlangen naar wat je hebt gehad

De grond is koud en donker is de nacht (x2)
Het is te hopen dat er iemand op mij wacht

Ze hebben me heel mijn leven lang wijs gemaakt (x2)
Dat je enkel kan dromen als je slaapt

Je maakt zelf je eigen God en je eigen gebod (x2)
Je eigen meester, je eigen zot

Het is zoeken naar het antwoord op de vraag (x2)
Of je je kruis alleen moet blijven dragen

Niemand kan weten wat komt (x2)
Als de laatste stemmen zijn verstomd

We doen alsof het in onze handen ligt (x2)
Uiteindelijk volgen we de weg

Er komt een tijd dat we allemaal moeten gaan (x2)
En alles wat gedaan is is gedaan

